

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/41/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112206387
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7112206387.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu U. A., a.s., K., M. 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanej B. M., bytom C., U. 1, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej J. na ochranu občana spotrebiteľa, I., O., Z. XX, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 713,88 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 17C 236/2012-48 z 8.11.2012 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil, vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok z návrhu, vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal a rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Zastavenie konania odôvodnil späťvzatím návrhu na začatie konania, ktoré podal žalobca pred začatím konania vo veci samej písomným podaním zo 17.10.2012. Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. majúc za to, že zastavenie konania procesne zaviniel žalobca. Nakoľko na strane žalovanej nebol podaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradíť jej trovy konania, o jej trovách nerozhodoval. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal napriek tomu, že účastníčka, na strane ktorej vystupoval by mala právo na náhradu trov konania. Uviedol, že právny zástupca vedľajšieho účastníka do času rozhodnutia nevykonal žiaden právny úkon vo veci samej a ani ho vykonať nemohol, keďže ani nemal vedomosť o tom, čo je predmetom konania a na akom skutkovom a právnom základe.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník, navrhol ho zmeniť a priznať mu trovy celého konania vo výške 110,93 €. Namietal zistenie okresného súdu o tom, že jeho advokát nemal žiadnu vedomosť o predmete konania, keďže jeho vedomosť postačovala na to, aby sa stal vedľajším účastníkom, čo sa uskutočnilo a súd s ním v tomto postavení aj konal. Upozornil, že nežiada náhradu trov konania za úkon právnej služby, ktorý by súvisel s meritom veci, ako je napr. vyjadrenie k žalobe a to už aj preto, že súdu sa nepodarilo za viac ako 5 mesiacov mu žalobu doručiť. Ako sa ukázalo, nebolo to ani potrebné, nakoľko na to, aby žalobca vzal žalobu späť postačoval už iba jeho samotný vstup do konania. Nevedel si predstaviť účelnejší, efektívnejší a hospodárnejší postup, ktorým by ochránil spotrebiteľa pred dodávateľom, ktorý bez akejkoľvek sebareflexie masovo, na všetkých súdoch v Slovenskej republike ostentatívne ignoruje § 53a OZ a vyžaduje od spotrebiteľov plnenia z neprijateľných a teda absolútne neplatných zmluvných pokút. Poukázal tiež na to, že judikatúra krajských súdov sa už s argumentáciou použitou okresným súdom v danej veci vysporiadala a uviedol konkrétne značky vybraných rozhodnutí krajských súdov, z ktorých aj citoval (napr. uznesenia Krajského súdu Košice 9Co 59/2012, 9Co 106/2012, uznesenia Krajského súdu Nitra 9Co 228/2012, 25Co 179/2012, Krajského

súdu Banská Bystrica 16Co 186/2012, 15Co 92/2012, 13Co 200/2012, Krajského súdu Trenčín 17Co 220/2012 a Krajského súdu Prešov 1Co 8/2012).

Žalobca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka do času rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie je v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 6.3.2012 bola Okresnému súdu Košice I doručená žaloba žalobcu o zaplatenie 713,88 € s príslušenstvom. Okresný súd Košice I dňa 21.5.2012 pod č.k. 19Ro 123/2012 - 34 vydal platobný rozkaz, ktorým žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 713,88 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 19.6.2008 do zaplatenia, alebo v tejto istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde. Zároveň žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 42,50 €.

Žalobcovi bol platobný rozkaz doručený 30.5.2012. Platobný rozkaz z 21.5.2012 č.k. 19Ro 123/2012-34 žalovanej doručený nebol a preto súd prvého stupňa uznesením z 25.6.2012 platobný rozkaz v súlade s § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak zastavuje súd konanie z dôvodu späťvzatia žaloby, zapodieva sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené.

Zavinenie toho, že konanie muselo byť zastavené môže napríklad spočívať aj v tom, že účastník (žalobca) vzal žalobu (návrh na začatie konania) späť. Zavinenie je tak treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku).

Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Žalovanej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu 10a. (v odkaze pod čiarou je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

V predmetnej veci vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 26.6.2012, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Košice I dňa 2.7.2012 (č.l. 39). V tomto podaní Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznamuje, že vstupuje podľa § 93 ods. 2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na podporu účastníčky B. M.. V prílohe predkladajú plnomocenstvo pre JUDr. Igora Šafranka a žiadajú doručiť návrh na začatie konania a jeho prílohy. Prílohou oznámenia vedľajšieho účastníka je plnomocenstvo zo dňa 26.6.2012 pre advokáta JUDr. Igora Šafranka.

Vzhľadom na to, že vedľajší účastník vystupoval na strane žalovanej (o tom žalovaná ani žalobca nebol informovaný) a k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia žalobcu, lebo vzal späť žalobu, bol by žalobca povinný uhradiť trovy konania žalovanej, a pretože vedľajší účastník zdieľa osud účastníka, na strane ktorého vystupuje, mal by vedľajší účastník tiež právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník bol zastúpený advokátom a uplatnil si trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia (51,45 €) podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., režijného paušálu (7,63 €) a z odmeny advokáta zvýšenej o 20 % DPH. Žiadal tiež priznať trovy odvolacieho konania, spolu sumu 110,93 €. Odvolací súd skúmal, či trovy konania vyčíslené a uplatňované vedľajším účastníkom v odvolaní sú účelné.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

V tomto konaní nemožno považovať trovy „vynaložené“ vedľajším účastníkom, presnejšie vyčíslené vedľajším účastníkom za účelné, lebo tieto trovy neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovaného, resp. vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

V súdenom prípade v dôsledku spätvzatia návrhu na začatie konania nedošlo ani k vysloveniu procesného postoja žalovaného ani vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

Úvaha vedľajšieho účastníka, že jeho vstup do konania spôsobil spätvzatie žaloby nie je ničím podložená a chýba očividná príčinná súvislosť medzi jeho vstupom do konania a procesným úkonom žalobcu. Žalobcovi nebol doručený vstup vedľajšieho účastníka do konania ani žiaden oznam súdu o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, ktorý považoval uplatnené trovy vedľajšieho účastníka za neúčelné, nadbytočné a nehospodárne. Aj odvolací súd má za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania, sám o sebe bez ďalšieho neodôvodňuje priznanie náhrady trov konania, a to s poukazom aj na tú skutočnosť, že vedľajší účastník pri oznámení vstupu do konania zároveň žiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. Bez znalosti vedľajšieho

účastníka o konkrétnej veci a jej skutkových okolnostiach ťažko možno hovoriť o prevzatí a príprave právneho zastúpenia. Preto aj plnomocenstvo, udelené združením advokátovi je iba všeobecným, bez konkretizácie prejednávanej veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní vedľajší účastník nemal úspech a preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.) a o trovách žalobcu nebolo potrebné rozhodnúť, keďže tento si ich náhradu ani neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.